Dosarul nr.4r-2212/26 Judecătoria Bălți sediul Central
/4-26053221-03-4r-16072026/ Judecător: Natalia Foma

D E C I Z I E
în numele Legii

08 septembrie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

În componență:
Președintele completului, judecător Ion Talpa
Judecători Ecaterina Arseni și Cristina Prisacari

a examinat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de către **avocatul Burduh Valentin în interesele contravenientului Rusu Viorel,** împotriva hotărârii judecătoriei Bălți sediul Central din 17.06.2026, emisă în cauza lui **Rusu Viorel,** învinuit de săvârșirea contravenției prevăzute la art. 228 alin. (4) Cod contravențional.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei Colegiul,-

C O N S T A T Ă :

La data de 27.04.2026, contravenientul Rusu Viorel a depus contestație asupra procesului-verbal cu privire la contravenție din 14.04.2026, solicitând admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție din 14.04.2026, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți în privința subsemnatului.

Prin procesului verbal cu privire la contravenție, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți, Dranga Natalia din 14.04.2026, cet. Rusu Viorel a fost sancționat cu amendă în mărime de 60 u.c. egal cu 3000 pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 228 alin. (4) Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți sediul Central din 17.06.2026, s-a respins contestația înaintată de Rusu Viorel, împotriva procesului verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI07 430726 din 14.04.2026 prin care Rusu Viorel a fost supus răspunderii contravenționale conform art. 228 alin. (4) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, avocatul Burduh Valentin în interesele contravenientului Rusu Viorel a contestat-o cu recurs în termen, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii contestate cu admiterea recursului, cu casarea integrală a hotărârii pronunțate de instanța de fond în

privința lui Rusu Viorel, fiind dispusă, după caz, achitarea persoanei sau încetarea procesului contravențional în cazurile prevăzute la art. 441.

În motivarea recursului declarat, partea apărării a indicat că instanța de fond nu a stabilit și nu a elucidat în mod complet circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și nu a analizat împrejurările în care a avut loc pretinsa încălcare.

La fel, partea apărării a conchis că deplasarea vehiculului era permisă de pct. 34 coroborat cu pct. 39 din Regulamentul cu privire la inspecția tehnică periodică a vehiculelor rutiere, aprobat prin HG nr. 840 din 18.12.2024, care permite exploatarea vehiculului, în termenul acordat de 30 de zile, exclusiv pentru deplasarea la atelierul de autoservice în vederea înlăturării deficiențelor tehnice depistate sau pentru efectuarea inspecției tehnice repetate. În acest sens, s-a invocat că vehiculul se deplasa anume în scopul permis de lege, iar ulterior deficiențele au fost remediate, fapt confirmat prin actele de efectuare a lucrărilor, factura fiscală și certificatul de inspecție tehnică din 10.04.2026 nr. 270218658.

Totodată, partea apărării a menționat că legislația nu impune conducătorului auto obligația de a deține sau prezenta, în momentul deplasării către atelierul de autoservice, un document care să confirme scopul acestei deplasări. Prin urmare, simplul fapt al opririi și verificării vehiculului în trafic nu putea constitui, în sine, temei pentru constatarea unei contravenții și nici pentru sancționarea administratorului Rusu Viorel pentru pretinsa admitere în circulație a unui vehicul care nu trecuse controlul tehnic de stat.

A mai susținut că nu a fost demonstrat faptul că vehiculul a fost exploatat în alte scopuri decât cele permise de lege și nici faptul că Rusu Viorel l-ar fi admis în circulație cu încălcarea prevederilor legale. În acest sens, s-a invocat că instanța de fond nu a analizat în mod corespunzător circumstanțele și înscrisurile prezentate de apărare, inclusiv actele care confirmă remedierea deficiențelor și efectuarea ulterioară a inspecției tehnice repetate.

De asemenea, partea apărării a invocat încălcarea principiului prezumției nevinovăției și a regulilor privind sarcina probațiunii, susținând că agentul constatator nu a administrat probe suficiente pentru a demonstra existența contravenției și vinovăția lui Rusu Viorel. S-a menționat că acuzația s-a întemeiat, în esență, doar pe procesul-verbal cu privire la contravenție, fără alte probe pertinente și concludente, iar constatările agentului nu au fost susținute prin probe care să confirme, dincolo de orice îndoială rezonabilă, fapta imputată și forma vinovăției.

În aceeași ordine de idei, apărarea a arătat că procesul-verbal cu privire la contravenție nu poate constitui, prin el însuși și în lipsa altor probe, temei suficient pentru angajarea răspunderii contravenționale, sarcina demonstrării vinovăției

revenind agentului constatator. S-a susținut că agentul era obligat să cerceteze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, inclusiv să identifice atât circumstanțele care ar demonstra vinovăția, cât și cele care ar putea-o exclude.

Totodată, partea apărării a invocat faptul că instanța de fond nu a examinat efectiv argumentele și probele prezentate de apărare și nu a motivat suficient de ce acestea au fost înlăturate. În acest context, s-a făcut trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil și obligația instanței de a examina în mod efectiv argumentele, mijloacele de probă și observațiile pertinente ale părților, precum și la principiul prezumției nevinovăției și regula in dubio pro reo.

La fel, apărarea a conchis că instanța nu a efectuat un control judiciar efectiv al procesului-verbal, în fapt și în drept, și nu a apreciat probele în ansamblu, sub aspectul pertinenței, admisibilității, veridicității și suficienței acestora. În opinia apărării, insuficiența motivării hotărârii și neexaminarea argumentelor esențiale ale părții au afectat dreptul la un proces echitabil.

Conform prevederilor **art.471 alin.(1) Cod Contravențional**, (*1) Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.*

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței. De la participanții la proces nu au parvenit careva referințe.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal conchide că partea apărării nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea fără modificări a hotărârii primei instanțe.

Conform art.473 alin.(1) pct.1 lit. c) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul şi menține hotărârea atacată dacă recursul este nefondat.*

Colegiul ajunge la concluzia, că hotărârea contestată corespunde întru totul cu prevederile art.462 alin.(1) CCo, care stipulează, că hotărârea judecătorească urmează a fi legală, întemeiată și motivată, or, la examinarea cauzei contravenționale instanța de fond a ținut seama de toate aspectele importante pentru soluționarea justă a ei, de caracterul veridic al contravenției imputate lui Rusu Viorel, de necesitatea și caracterul sancțiunii contravenționale aplicate, corect ajungând la concluzia privind respingerea contestației înaintată de Rusu Viorel, ca fiind neîntemeiată.

Instanța de fond a dat deplină eficiență prevederilor art.455, 457-458 CCo, a examinat cauza în ordinea stabilită, legal și obiectiv, argumentând corect soluția adoptată, în baza probelor examinate.

Respectiv, analizând actul judecătoresc contestat prin prisma criticilor invocate în recurs, Colegiul penal conchide, că argumentele recursului nu și-au găsit confirmare în cauza dată și nu sunt suficiente pentru a desființa hotărârea contestată.

Cu privire la legalitatea procesului- verbal cu privire la contravenție seria/numărul MAI07 430726 din 14.04.2026, Colegiul penal va reține că actul în cauză după formă și conținut, a fost întocmit în privința lui Rusu Viorel, cu respectarea dispozițiilor legale, cuprinzând mențiunile obligatorii prevăzute de legea contravențională sub sancțiunea nulității absolute şi nefiind afectat de careva vicii ce ar conduce la anularea sa.

Cu privire la fondul cauzei, Colegiul penal constată, că la soluționarea cauzei contravenționale în privința lui Rusu Viorel, acuzat de comiterea contravenției prevăzute de art.228 alin.(4) CCo, instanța de fond a dat deplină eficiență prevederilor legale și a examinat cauza în ordinea stabilită, legal și obiectiv, argumentând corect soluția adoptată, în baza probelor examinate.

Materialele cauzei denotă faptul că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție, s-a constatat că, Rusu Viorel la data de 09.04.2026 ora 09:20 pe traseul R6 Chișinău-Orhei-Bălți (km 136), fiind administratorul și persoana responsabilă de exploatarea tehnică a mijloacelor de transport al SRL „RV-Business” a admis în circulație mijlocul de transport de model MAN TGX 18.440 cu n/î *****, care nu a fost supus controlului tehnic de stat, prin ce a ignorat prevederile pct.126 alin. (1) al Regulamentului circulației rutiere, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 228 alin. (4) Cod contravențional.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal constată că instanța de fond, în mod corect și întemeiat, a respins contestația depusă de Rusu Viorel, întrucât a stabilit în mod corespunzător că în acțiunile acestuia sunt întrunite elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 228 alin. (4) Cod contravențional. Instanța de fond a apreciat în mod just circumstanțele cauzei și probele administrate, concluzionând că faptul admiterii în circulație a vehiculului care nu a fost supus controlului tehnic de stat este demonstrat, iar argumentele apărării nu sunt de natură să răstoarne situația de fapt reținută de agentul constatator.

Totodată, Colegiul penal reține că instanța de fond a examinat și a apreciat argumentele invocate de Rusu Viorel în contestație, inclusiv cele referitoare la deplasarea vehiculului către atelierul de autoservice în vederea înlăturării deficiențelor tehnice, însă în mod corect a concluzionat că acestea nu infirmă faptul contravențional constatat la data de 09.04.2026. Remedierea ulterioară a

deficiențelor și efectuarea inspecției tehnice repetate nu înlătură răspunderea pentru situația existentă la momentul constatării faptei.

Prin urmare, cu referire la argumentele invocate de apărare în recursul declarat, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate și lipsite de suport probator, acestea reprezentând o reiterare a poziției de apărare expuse anterior în fața instanței de fond, fără a conține careva elemente noi de natură să combată concluziile instanței de fond.

Colegiul penal reține că instanța de fond a analizat în ansamblu materialele cauzei contravenționale, a verificat circumstanțele de fapt și a apreciat probele administrate prin prisma pertinenței, concludenței și utilității acestora. Or, simpla negare a vinovăției de către persoana sancționată nu poate constitui temei pentru înlăturarea răspunderii contravenționale, în lipsa unor probe care să răstoarne situația de fapt stabilită prin mijloacele de probă administrate.

Referitor la alegațiile apărării privind faptul că vehiculul se afla în termenul de 30 de zile acordat pentru înlăturarea deficiențelor tehnice și că acesta se deplasa către un atelier de autoservice în scopul remedierii acestora, Colegiul penal reține că asemenea circumstanțe nu sunt de natură să înlăture răspunderea contravențională a lui Rusu Viorel pentru fapta constatată la data de 09.04.2026.

Or, din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție rezultă că, la momentul depistării, mijlocul de transport MAN TGX 18.440, cu numărul de înmatriculare *****, nu era supus controlului tehnic de stat valabil, iar acesta a fost admis în circulație de către persoana responsabilă de exploatarea și starea tehnică a vehiculului. Prin urmare, faptul că ulterior, la data de 10.04.2026, deficiențele tehnice au fost înlăturate și vehiculul a trecut inspecția tehnică repetată nu înlătură situația de fapt existentă la momentul constatării contravenției.

Totodată, Colegiul penal reține că argumentul apărării referitor la deplasarea vehiculului către atelierul de autoservice nu este suficient pentru a demonstra inexistența faptei imputate, în condițiile în care persoana responsabilă de exploatarea tehnică a vehiculului avea obligația de a asigura respectarea cerințelor legale privind admiterea acestuia în circulație. Or, circumstanțele ulterioare constatării faptei, inclusiv remedierea deficiențelor tehnice și efectuarea inspecției tehnice repetate, nu pot anula faptul că, la data și ora indicate în procesul-verbal, vehiculul a fost pus în circulație fără a fi supus controlului tehnic de stat.

De asemenea, nu poate fi reținut nici argumentul apărării potrivit căruia simpla deplasare a vehiculului spre atelierul de autoservice ar exclude existența contravenției, întrucât prevederile legale invocate de apărare urmează a fi interpretate prin raportare la circumstanțele concrete ale cauzei și la obligațiile persoanei responsabile de exploatarea și starea tehnică a vehiculului. Or, existența

unui termen acordat pentru înlăturarea deficiențelor nu echivalează, prin ea însăși, cu existența unui control tehnic de stat valabil la momentul deplasării.

În ceea ce privește afirmațiile apărării referitoare la insuficiența probatoriului, Colegiul penal constată că acestea nu pot fi reținute. Procesul-verbal cu privire la contravenție constituie un mijloc de probă prevăzut de lege, iar în prezenta cauză nu au fost stabilite vicii de formă sau de conținut care să-i afecteze valabilitatea ori forța probantă. Apărarea nu a prezentat probe suficiente și concludente care să răstoarne circumstanțele consemnate de agentul constatator.

De asemenea, susținerea potrivit căreia agentul constatator s-ar fi limitat exclusiv la întocmirea procesului-verbal nu este de natură să conducă la anularea actului contestat, în condițiile în care instanța de fond a examinat materialele cauzei și a constatat existența elementelor constitutive ale contravenției imputate. Or, legalitatea și temeinicia procesului-verbal au fost supuse controlului judecătoresc, iar instanța de fond a apreciat probele administrate în raport cu circumstanțele cauzei.

Totodată, Colegiul penal nu poate reține argumentele apărării referitoare la încălcarea dreptului la un proces echitabil și la pretinsa nemotivare a hotărârii primei instanțe, întrucât din conținutul hotărârii contestate rezultă că instanța de fond a examinat circumstanțele cauzei, a verificat legalitatea procesului-verbal, a analizat încadrarea juridică a faptei și a apreciat probele administrate, expunând motivele pentru care a considerat neîntemeiate argumentele persoanei sancționate.

Referitor la înscrisurile prezentate de apărare, inclusiv actele privind efectuarea lucrărilor de reparație și certificatul de inspecție tehnică din 10.04.2026, Colegiul penal reține că acestea confirmă, în esență, remedierea ulterioară a deficiențelor tehnice și efectuarea inspecției repetate, însă nu infirmă faptul constatat la data de 09.04.2026, care constituie obiectul prezentei cauze contravenționale.

În aceeași ordine de idei, faptul că vehiculul a fost ulterior supus inspecției tehnice și a obținut certificatul corespunzător nu poate conduce la concluzia că la momentul depistării acestuia condițiile legale pentru admiterea în circulație erau întrunite. Răspunderea contravențională urmează a fi apreciată în raport cu situația de fapt existentă la momentul săvârșirii și constatării faptei.

Colegiul penal reține, de asemenea, că semnătura aplicată de Rusu Viorel în procesul-verbal la rubrica privind recunoașterea săvârșirii contravenției și acceptarea sancțiunii constituie un element suplimentar care coroborează constatările agentului constatator, deși răspunderea contravențională nu este întemeiată exclusiv pe această circumstanță, ci pe ansamblul materialelor examinate în cauză.

Colegiul Penal consideră, că recursul declarat la caz reprezintă de fapt dezacordul recurentului cu aprecierea instanței de judecată, or instanța de recurs consideră aprecierea instanței de fond una clară, certă și bine motivată, iar careva probe și temeiuri de casare a acesteia nu au fost depistate.

Reieșind din cele expuse supra și în temeiul art. 473 alin. (1) pct. (1) lit. c), 474 Cod contravențional Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul declarat de către **avocatul Burduh Valentin în interesele contravenientului Rusu Viorel,** împotriva hotărârii judecătoriei Bălți sediul Central din 17.06.2026, emisă în cauza lui **Rusu Viorel**, se respinge ca nefondat, hotărârea respectivă se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecătorii: